

מ"ת 46744/05/16 - מדינת ישראל נגד ח.ט.

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 46744-05-16 מדינת ישראל נ' ט'(עציר)

בפני	כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ח.ט. (עציר)

החלטה

1. ראשית דבר:

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

2. העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום:

- א. **תקיפת הגורמת חבלה ממש - בן זוג** - עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).
- ב. **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. נסיבות המקרה:

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו איומים ותקיפה של בת זוגו (להלן: "**המתלוננת**") בשלושה מועדים שונים המתפרשים על פני שנת 2016 (מתחילתה ועד ליום 18/5/16) ואשר גרמו למתלוננת לחבלות בגופה.

4. דין והכרעה:

סמכותו של ביהמ"ש לצוות על מעצרו של משיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מעוגנת בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים, התשנ"ו - 1996). בהתאם לסעיף הנ"ל, יש צורך בקיומם של שלושה תנאים מצטברים: קיום ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב, קיום עילה למעצר, היעדר חלופת מעצר.

לצורך הכרעה בבקשה זו, התייחס בית המשפט לתנאי הסף דלעיל:

א. קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב:

כאמור, ב"כ המשיב לא הכחיש קיומן של ראיות לכאורה אך טען כי עוצמתן חלשה, דבר המשפיע על עילת המעצר נמוכה. לעניין זה, קבע כבר ביהמ"ש העליון **בבשפ 6573/13 מדינת ישראל נ' איציק אביתר (10.10.2013)** כי:

"באשר לקיומן של ראיות לכאורה נקבע, כי על ביהמ"ש לבחון אם קיים סיכוי סביר להרשעת הנאשם לאחר עיבוד חומר הראיות במסגרת ההליך העיקרי. עסקינן בראיות גולמיות לגביהן קיים סיכוי סביר שעיבודן במהלך המשפט יוביל לראיות (רגילות) המבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר. עוד נקבע כי בשלב מקדמי זה ביהמ"ש אינו נדרש לקבוע ממצאים בשאלת מהימנותם של העדים, ודי כי שוכנע שישנו פוטנציאל ראייתי להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי - בכפוף לכך שלא נתגלו פירכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על חולשה ממשית של התשתית הראייתית הלכאורית".

ומן הכלל אל הפרט, לא עולה כי טיעונו של ב"כ המשיב לעניין עוצמת הראיות מצביעות אם בכלל על חולשה ממשית של התשתית הראייתית לכאורה, שכן, זו נתגבשה לה בין היתר על סמך הודעת המתלוננת מיום 22/5/16 לפיה הותקפה ונחבלה ע"י המשיב באמצעות כיסא והוכנסה לתא השירותים תוך שהוא מאיים עליה, תיאור המתלוננת את איומי המשיב באמצעות סכין באירוע מתחילת שנת 2016 ואת אירוע תקיפת המשיב מיום 18/5/16 לפיו היכה אותה המשיב בבטנה ומשך את פניה וגרם לה לחבלות. כל זאת, לצד תמונותיה של המתלוננת מיום 18/5/16 כאשר חבלות על גופה לרבות בפניה.

לכך מתווספות אף הודעות אחיה של המתלוננת תמיר וחוסאם כעביה לפיהן הבחינו במתלוננת חבולה ונפוחה ביום 18/5/16 וזו אמרה להם כי המשיב תקף אותה, ובנוסף, הודעת אביה כי המתלוננת סיפרה לו על תקיפת המשיב והוא עצמו הבחין בבית המתלוננת והמשיב כשהוא הפוך וכסאותיו הפוכים גם כן.

לפיכך, נראה כי בשלב זה, קיימות ראיות לכאורה אשר עוצמתן אינה חלשה ולפיהן המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום דלעיל.

ב. עילת מעצר:

לעניין זה, נוטה ביהמ"ש להסכים עם ב"כ המבקשת כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב ומעשיו הינה גבוהה. במקרה שבפנינו, קיימת עילת מעצר ברורה, וזאת בשל העובדה כי קיום הראיות לכאורה אליהן התייחס ביהמ"ש דלעיל, משפיעה על עילת מעצרו ומקימות יסוד סביר מאוד לחשש שהמשיב ישוב ויסכן

את ביטחונה של המתלוננת, כאשר הודעות המתלוננת מקבלות חיזוק מבני משפחה נוספים כאמור לעיל, ומתמונות החבלה על גופה המצורפות לתיק ומאבחנתה הרפואית.

כל אלו הנ"ל, מלמדים על מסוכנות המשיב בכלל וסיכון ביטחון ושלום המתלוננת בפרט.

לפיכך, ולאור האמור לעיל, נראה בשלב זה כי קיימת עילת מעצר.

ג. היעדר חלופת מעצר:

מצוות המחוקק היא שבכל מקרה תהיה חומרתו אשר תהא, יש לבחון חלופת מעצר שתוצע, ולראות אם יש בה כדי להפיג את מסוכנותו של המשיב, שכן, המעצר לעולם לא יהווה תחליף כי אם אמצעי כדי להגן על שלום הציבור ובטחונו.

במקרה דנן, יש לשלול את החלופה המוצעת בדמות אמו של המשיב, הגב' טוילי אמינה, כאשר מעיון בתיק החקירה עולה כי ביחסיה של המתלוננת עם המשיב, ישנה מעורבות ישירה ועמוקה של אמו, ומדבריה ניחן כי היא נמצאת ביחסים רעועה עם המתלוננת ונוטה לגונן על המשיב באופן המחבל ביכולתה להציב לו גבולות ולאייץ את מסוכנותו. זאת, לצד העובדה כי הטיפול התרופתי הקבוע אותו נוטלת עלול להשפיע ולשבש את יכולתה במשימת הפיקוח על המשיב.

באשר לשכנו של המשיב, מר סואעד עדנאן, אשר הוצע כמפקח, ניחן כי הוא אינו מעורה בפרטי הסכסוך המתמשך לכאורה בין המתלוננת למשיב ולא יודע על זוגיותם מאום, כך עפ"י דבריו. לפיכך, ולאור העובדה כי בני משפחה נוספים מעורבים ביחסי המתלוננת והמשיב, עולה כי מר סואעד אינו מהווה דמות ראויה וסמכותית דיו שביכולתה להציב למשיב גבולות ולאייץ את מסוכנותו.

באשר לאחי המשיב, מר טוילי ג'לאל, אשר הוצע כמפקח, ביהמ"ש אינו שולל את יכולתו לבצע את משימת הפיקוח בהצלחה, כאשר לפי דבריו הינו מודע לסכסוך בין המתלוננת למשיב ויודע כי מיוחסת למשיב תקיפתה. עם זאת, בשל הסכסוך המתמשך בין המשיב למתלוננת ומעורבות בני המשפחה משני הצדדים, ומגוריו הצמודים של אחי המשיב לבית המשיב והמתלוננת, אינו סמוך ובטוח ביהמ"ש כי ביכולת אחי המשיב לצלוח לבדו את משימת הפיקוח.

לאור האמור לעיל, מבקש ביהמ"ש את חוות דעתו של שירות המבחן באמצעות תסקיר מעצר על מנת לבחון את החלופה המוצעת בדמות אחי המשיב או כל חלופה אחרת חדשה.

7. סוף דבר:

אשר על כן, החלטתי כדלקמן:

- נדחה לקבלת תסקיר מעצר.
- קובע דיון ביום 28.6.16 שעה 12.00.
- המשיב יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת.
- המשיב יובא באמצעות שב"ס.
- המזכירות תמציא העתק לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ו, 29 מאי 2016, בהעדר הצדדים.